

Ő él, és minket éltet

Ünneplő testvéreink! Sokan, sokféleképpen várjuk a húsvétot. Vannak közöttünk, akik hálaadással ünnepelnek, mert betegségeikből meggyógyultak, és a halál ezúttal üres kézzel távozott. Vannak, akik még szenvednek, de reménységgel imádkoznak, mert bennük is készülődik a csoda. Vagyunk sokan, akik hosszú ideje figyelemmel kísérjük, hogy Istenünk miként teremti türelmesen a rendet a káoszba visszahanyatló világban, ahol a halál még mindig uralkodó hatalom kíván maradni.

Sokan nem tudnak ünnepelni, mert éppen a halál félelmes kötelékében raboskodnak. A lélek gyógyulatlan sebei éppen a gyász, az aggodalom, a bizonytalanság miatt egyre mélyülnek. A halált támogató erők bizonyítási kényszerből kitűnőre vizsgáznak összefogásból, hiszen el nem viselhetik, hogy az első húsvét hajnalára döntő csatát veszítettek el.

Szeretett testvéreink! Felelősségünk és lelkiismeretünk kötelez bennünket, hogy Krisztus Jézusban elnyert látsát és hitet felebarátainkkal, kételkedőkkel, hitetlenekkel megosszuk. Rajtunk nem múlhat, hogy környezetünkben valaki ne hallana Krisztus feltámadásáról, a halál legyőzéséről, a kaotikus világ megittéléséről. Sokan lesznek azok, akik a templomokban keresik

Hívó testvéreink! Isten gyermekei birtokolják a tudást, amellyel saját és társaik részére értelmezni fogják a megújított életet, amelynek alapköve Krisztus. Ugyanakkor példát mutatnak a megújított élet gyakorlására nézve, amelynek hajtóereje a vissza nem tartott hit, mely a hűségeselemek ajándéka. Mi vagyunk Isten gyermekei, akikre rábízta Isten ezt a feladatot. Én és Te, közösen vagyunk azok, akik értelmezzük és gyakoroljuk az új életet. Mi vagyunk azok, akik hiszünk abban, hogy a sokat követelt jogos reformok általunk valósulnak meg.

Reménységben fáradhatatlan testvéreink! Nem feledhetjük Istent szolgáló, egyházépítő munkánk során, hogy mi együtt is kevesen és korlátozott önerővel rendelkezőek vagyunk. Azonban azt sem feled-

Az ószövetség szenvedője, Jób így kiált fel: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött...” (Jób 19,25). Jób akkor ismeri fel ezt a századokra előremutató tény, amikor kortársai még azon töprengenek, hogy Isten miként részese a világ bonyodalmainak, miként nem avatkozik bele a jelen igazságkövetelő igényébe. Isten pedig kezébe veszi alkalmas időben Jób sorsát, azaz megváltja és megszenteli.

Az újszövetség is szól a háttérben látható módon álló dicsőséges hatalomról. István diakónus éppen a halálig elfajuló kínoztatása közben: „Szentlélekkel telve az égre függesztette a tekintetét, és látta Isten dicsőségét és Jézust, amint az Isten jobbjára felől állt.” (Apcsel. 7,55).

Jób barátait, István kínzóit az álló, tehát a mozdulásra elszánt Isten, a cselekvő Krisztus rettenetesen idegesítette. A hitetlen világot a húsvét (saját észérveik alapján is megdönthetetlen igazságai alapján) legalább ennyire idegesíti. A mi hívó hivatásunk, hogy szeretettel hirdessük a feltámadás csodáját és az ebből származó csodák sorozatát.

Magyar nemzetünk minden tagja, Magyar Református Egyházunk és minden e földön élő református keresztyén más testvérrel együtt, legven része-

Drámapedagógiai napokat tartottak Nagyváradon

Tizenhatodik alkalommal rendezték meg a hétvégén a Nagyvárad Drámapedagógiai Műhely Erdély-szinten egyedülálló programját, az Országos Drámapedagógiai Napokat. A terület neves magyarországi képviselői (Kovács Andrásné Rozika néni, Előd Nóra, Kunne Darók Anikó, Kovács Éva, Achs Károly, Balogh László, Kis Tibor, Török László, Zalavári András és Török László) által vezetett csoportfoglalkozásokra alapozott intenzív továbbképzőre az ország különböző részeiből közel 150 résztvevő érkezett.

A Partiumi Keresztény Egyetemen otthont kapó rendezvényen megjelent pedagógusokat minden biznnyal az rokonítja leginkább egymáshoz, hogy valamennyiük szemléletének középpontjában a gyermek áll. Ők azok, akik a tanításról az élményszerűen megtapasztalt tanulásra helyezik a hangsúlyt, akik a korai felejtésre ítélt ismeretbifláztatás helyett az érzelmi intelligencia fejlesztésére is figyelnek. Mert szeretni, „életes életet” élni tudó, fejlett személyiségű fiataloknak kívánják átadni a stafétát, ennek érdekében vállalják a tanulást, olykor még a nyugdíjas koruk előtt is.

ban nyugtalankodnak, szülőföldtől elszakadva aggodalmaskodnak, létbizonytalanságban tépelődnek, vagy emberi formájukból már kivetkőzöttten a tartós önkívületet választják.

Ura. A hatásmás Isten teszi ezt, Aki halálnak és káosznak parancsol, Aki kicsinyhitűségünket megszégyeníti. Ő ott van, sőt ott áll velünk, amint azt a Szentírás igazolja is.

zónyságtelenre hangulnak a környezetében boldogulni vágyó emberek.

Csúry István,
a Királyhágómelléki Református
Egyházkerület püspöke

Megalakult a MOKE

Szerda este került sor Monospetriben, a művelődési ház konferenciatermében a helyi ifjúsági szervezet, a **Monospetri és Apátkeresztúri Ifjúsági Szervezet (MOKE)** alakuló ülésére, melyen közel 30 fiatal vett részt. A jelenlévők eldöntötték, hogy felvállalják a két településen élő fiatalok közösségi életének megszervezését. Erre az utóbbi időszakban nagy igény mutatkozott, mivel már évek óta nem létezett ifjúsági szervezet a községben.

A megjelent fiataloknak eltökélt szándékuk egy komoly és valóban tenni akaró ifjúsági szervezet létrehozása, melyet hatalmas, világmegváltó célok helyett kis lépésekben szeretnének felépíteni. Elképzeléseik szerint a jó programok és a sikeres rendezvények által egyre több fiatalt egyre jobban érdekli majd az ifjúsági szervezet, az önkéntesség, illetve a civil szféra. Legfőbb célkitűzésük a községben élő fiatalok összefogása különböző programok szervezése által, hisz köztudott, hogy a fiatalságot nem

utasítani, hanem interaktív, non-formális módszerekkel, illetve különböző képzéseken, rendezvényeken keresztül kell megközelíteni és nevelni. Igyekeznek majd lépést tartani a mai technika és a fiatalok rohamos fejlődésével, ezért minden korosztálynak készülnek majd különböző programokkal, már az idén.

Az alakuló gyűlésen jelen volt **Barcui Barna**, a község polgármestere is, aki támogatásáról biztosította a fiatalokat, illetve arra bátorította őket, hogy ha segítségre van szükségük, bármikor forduljanak hozzá bizalommal. Beszédében arra is kitért, hogy a helyi közösség számára nagyon fontos odafigyelni a fiatalokra, mert ők jelentik a közösség jövőjét. A gyűlésen jelen volt **Bántó Norbert**, a Vidéki Ifjúsági Szövetség (VIDIFISZ) elnöke is, aki örömmel fogadta a kezdeményezést és szintén támogatásáról biztosította a fiatalokat. Beszédében egyebek között azt is hangsúlyozta, hogy a VIDIFISZ nem csak egy ifjúsá-

gi szövetség, amely különböző programokat és képzéseket szervez, hanem egy hálózat, amelyben a folyamatos információ-áramlás mellett egymás segítésére is törekednek a tagszervezetek. Az ifjúsági szövetség elnöke nem rejtette véka alá meglepettségét, mikor szembesült a község művelődési házának elkészítő adottságaival és felszereltségével. A hamarosan végleg elkészülő beruházásnak köszönhetően szinte bármilyen rendezvénynek otthont adhat majd a multifunkcionális épület. Még idén legalább egy VIDIFISZ-rendezvénynek is helyszíne lesz a művelődési ház.

A gyűlés végén a jelenlévők megválasztották a MOKE vezetőségét is. A résztvevők bizalmat szavaztak **Kozák Róbert** elnöknek, alelnöknek pedig **Kovács Norbertet** választották meg. Elnökségi tagok lettek még: **Dózsa Annamária** és **Karetka Áron**, a titkári teendőket pedig **Horváth Beatrix** látja el.

VIDIFISZ sajtószolgálat

A PKE, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége és a Bihar Megyei Pedagógusok Háza által támogatott rendezvény fő mozgatórugója Ruzs Csilla, a nagyváradi Szacsavay Imre Általános Iskola tanítónője, aki kedves munkacsapatával igényesen személyközpontú rendezvényszervezésből is iskolapéldát mutatott. Az – emiatt is – otthonos hangulatú program hat csoportfoglalkozást kínált minden résztvevő számára, de a programpontok sorában volt második gyerekek által bemutatott drámajáték, gyermekverseket és a mesék dramatikus feldolgozását hozó könyvbemutató (Tóth Ágnes, Kovács Éva), színész által bemutatott előadás, meglepetés-zenéléssel (Talentum Keresztény Együttes) felvezetett állófogadás és a szervezőcsapat által betanult dráma-bemutató is. Az említett intézmények képviselői által is megtisztelt eseményen számos szép gondolat elhangzott, melyek idézésére e hely nem kínál lehetőséget.

A magvas gondolatok közül most csak a magyarországi drámapedagógia egyik nagymesterének, Kovács Rozika néniének – egykori mesterétől tanult – gondolatait idézzük, melyek akár a rendkívül színvonalas rendezvény mottójaként is értelmezhetők: „A gyerekeknek nincsen egyetlen olyan pillanata sem, amiért a pedagógus nem felel. A gyerek mindig játszani akar, és ez a »mindig játszani akarás« a pedagógusok dolga!”

Ozsváth Judit
Nagyvárad

A foglalkozásokat vezető magyarországi csapat